

Nieuwsbrief december 2016

Uit Tarnaveni

door Henk Zijl

Algemeen

Schooljaar 2016-2017 is een jaar met de nodige veranderingen. Het leuke van werken met kinderen is dat het nooit hetzelfde is en blijft. Steeds vraag je je af wat nu het beste is voor de ontwikkeling van het kind. Door het jaar heen ontmoet je andere mensen met nieuwe ideeën, die weer voor ons interessant zijn. In deze nieuwsbrief willen we jullie weer een beetje op de hoogte brengen van de nieuwste ontwikkelingen bij ons. Daarnaast blijven wij elke keer weer onder de indruk van de manier waarop God ons steunt en trouw blijft. Ja, ook wij willen trouw zijn aan deze God, die het goede met ons voor heeft. Dat goede heeft Hij ons allemaal wel heel duidelijk laten zien in Zijn Zoon Jezus, die het voor ons mogelijk heeft gemaakt weer dagelijks zeer vertrouwelijk met Hem te leven. Het is een voorrecht om voor Hem te mogen werken. We kunnen geen betere Baas hebben.

Kleuterschool

De kleuters en de juffen konden zich verheugen op een volledig opgeknapte kleuterschool; een nieuwe vloer, nieuwe vloerbedekking, alles voorzien van een nieuw likje verf. Je kon zeggen dat ze begonnen met een schone lei. En ze hadden er zin in!

Voor juf Domnica zal dit haar laatste jaar zijn, waarna zij met pensioen gaat. Haar man is haar daarin kortgeleden voorgegaan en wij hopen dat zij samen daar nog vele jaren van mogen genieten. Domnica kwam in 2007 bij ons in dienst en was een echte steunpilaar voor onze kleuterschool. Zij heeft er mede voor gezorgd dat de kleuterschool nu geaccrediteerd is en sinds kort ook financiële steun krijgt van de overheid. Ja, na jarenlang werken aan erkenning mogen wij ons nu ook gesteund weten door de Roemeense overheid. Zoals christenen hier zeggen: Slava Domnului! (De Heere zij geprezen!)

Met 32 kinderen zit de kleuterschool weer lekker vol. Het schoolplein wordt goed gebruikt. Dankzij diverse donaties hopen wij voorjaar 2017 buitenspeelgoed aan te schaffen. De kinderen zien tevens uit naar de beloofde zandbak.

Bijcholingsprogramma

Zo'n 36 schoolkinderen volgen ons bijcholingsprogramma. Ook daarin kwamen een aantal veranderingen. Bram zal iets meer vertellen over het nieuwe beloningssysteem gekoppeld aan de aanwezigheidsfrequentie van ieder kind. Daarnaast hebben wij gemeend een aantal andere vakken te introduceren.

Kinderen in schoolkleding

„Program Special”

Zoals jullie waarschijnlijk al weten zijn wij het afgelopen schooljaar geëindigd met een meer praktisch programma. In de maand mei waren de oudere kinderen (klassen 5-8) bezig met allerlei handwerkzaamheden; knutselen, houtbewerking, breien, schilderen etc. Zij vonden dat erg leuk en wij ontdekten hoe belangrijk het is dat kinderen leren werken met hun handen, omdat daar een denkproces aan vooraf gaat. Dit proces bestaat uit het vaststellen van logisch op elkaar volgende stappen die leiden tot een gewenst resultaat; een bouwwerkje, een oplossing. Dit proces van logisch en systematisch denken is vaak bij deze kinderen slecht ontwikkeld. Niet zo heel verwonderlijk als je in aanmerking neemt hoe ongeorganiseerd en chaotisch hun leven vaak is. Maar hoe ga je hun dit leren, was de grote vraag. Het speciaal op hen afgestemde rekenprogramma hielp hen daar wel bij, maar toch leek er iets te missen. Veel kinderen leren van jongs af aan te spelen. Vroeger speelde ik met blokken, lego, meccano, fisher techniek, bouwpakketten. Zonder er erg in te hebben gehad heb ik daar spelenderwijs veel van geleerd. Onze kinderen hebben veelal deze mogelijkheid niet. Zij hebben nauwelijks tot geen speelgoed voor handen en hebben daarom weinig logisch denkwerk opgedaan. Met dit in ons achterhoofd zijn wij gekomen tot een logisch denk- en speelprogramma voor alle kinderen (klassen 1 – 8).

Hiervoor hebben wij veel (individuele) spellen en speelgoed aangeschaft, die kinderen gaan helpen dit inzicht te ontwikkelen, dan wel te vergroten. Spellenspelletjes, waarbij kinderen n.a.v. een begeleidend boekje diverse visuele problemen moeten oplossen, zoals Castle Logix, Smartcar, Trucky3. Maar ook constructie-speelgoed als Lego, Meccano, LaQ, Clics en Bygga, die kinderen al dan niet met een instructieboekje helpt de mooiste dingen te maken.

U raadt het al; de kinderen vinden het fantastisch. Eerst denken velen dat het hun niet gaat lukken, maar als ze zien dat het hun uiteindelijk, al dan niet met wat hulp, toch lukt, prijkt er een enorme glimlach op hun gezicht.

En nu..... denken en doen!

„Viata de zi cu zi” (het dagelijks leven)

Gezien de problemen waarmee wij geconfronteerd worden bij onze oudere kinderen, hebben wij besloten om voor hen een soort maatschappijles te ontwikkelen. Zaken als; wie ben ik, waar woon ik, hoe zorg ik voor mijzelf, hoe ga ik met geld om, hoe gedraag ik mij in de maatschappij, welke verwachtingen hebben de mensen van mij, welke studiekeuze maak ik etc, komen hier aan bod. Tot nu toe reageren de kinderen enthousiast en wij hopen dat dit programma hen meer aan het denken zet en helpt de juiste beslissingen te nemen.

Praktische jongensprogramma

Ondanks het feit dat de jongens de lagere school hebben verlaten en nu naar de vakschool gaan (vroeger LTS/ Huishoudschool) blijven ze graag komen naar dit programma, waar zij diverse producten maken van pallethout. Een Duits bedrijf, Ruck Ventilatoren, gevestigd in Tarnaveni bevoorradt ons van pallethout. Door dit programma willen wij deze jongeren ook leren hoe ze zich hebben te gedragen op een werkplek; punctualiteit, netheid, communicatie, orde etc. Er doen 4 jongens aan mee.

Jongensclub

Buiten de activiteiten van de organisatie om zijn wij, Marin, Jorrit, Bram en ik, betrokken bij de jongensclub. Een Bijbelstudieclub voor jongens tussen de 15-20 jaar. Op dit moment komen er trouw 9 jongens. Naast Bijbelles en discussies over van alles en nog wat, is er tijd voor ontspanning in de vorm van sport en spel. We hopen elk jaar 3 dagen met hen op kamp te gaan. Graag vragen wij jullie gebed voor deze jongens, van wie wij hopen dat zij t.z.t. er klaar voor zijn om Jezus te volgen en zo een licht te zijn in hun straat.

Elke donderdag om 5 uur hebben we meidenclub. In maart dit jaar heeft Jorine afscheid van ons genomen en nu doe ik het samen met Linda. Jorine heeft een heel mooi programma voor 2 jaar in elkaar gezet en dat kunnen we mooi blijven volgen.

Er komen elke keer zo'n 10 meisjes in de leeftijd van 12 en 13 jaar, en dat is een mooie opkomst. Het doel van de club is om de meisjes na te laten denken over de keuzes waar ze in het leven voor komen te staan. De meeste meisjes zijn zich er eigenlijk nauwelijks van bewust dat ze een keus hebben. De sociale druk van hun gemeenschap om snel aan de man te raken en kinderen te krijgen is groot. Hoewel dat nooit met zoveel woorden gezegd wordt. Als je ernaar vraagt, zowel bij de meisjes als bij de ouders, dan zeggen ze dat school heel belangrijk is, en ze praten vaak heel serieus over het idee om voortgezet onderwijs te gaan volgen.

Maar in de praktijk blijkt, dat de meeste meisjes op hun 16^e 'getrouwd' zijn en een kind hebben. Dat 'trouwen' is dan niet meer dan domweg bij (de familie van) het vriendje intrekken en het huishouden daar doen. Ik had pas nog een gesprekje met een meisje van 15 dat een vriendje heeft. We spraken over het hebben van een keus. En eigenlijk had ze niet het idee dat ze een keus had. Het vriendje had haar uitgekozen en voor haar beslist. Ze heeft niet ervaren dat ze er zelf ook een stem in had.

Op de club proberen we de meisjes te laten zien, dat ze wel degelijk keuzes kunnen maken. Daarbij laten we ook zien wat de consequenties zijn van bepaalde keuzes, vooral in het kader van relaties en gezinsvorming.

De Bijbeltekst die we dit jaar als leidraad hebben is Jeremia 29:11. God zegt tegen ons, dat Hij goede en mooie plannen voor ons heeft, hoop en een toekomst. We willen graag dat de meisjes gaan beseffen, dat God wat te zeggen heeft over de keuzes waar ze voor staan. En dat Hij te vertrouwen is. Dat Hij wil zegenen als wij in geloof de keuzes maken, die overeenkomen met zijn leefregels.

We vertellen de meisjes dat ze waardevol zijn en dat God hen liefheeft. En dat alleen Zijn liefde in ons leven ons werkelijk gelukkig kan maken. Daar zingen we ook samen over. En we merken dat het op die manier echt binnenkomt bij de meisjes. De sfeer is heel positief. De meisjes zijn betrokken en actief.

Hierbij is veel gebed nodig. Wij zijn ons er zeer van bewust, dat wij uiteindelijk hun manier van denken en leven niet kunnen veranderen. Maar GOD kan dat wel! En Hij heeft ontzettend veel geduld, zowel met ons als met hen. We vertrouwen erop dat Hij op Zijn tijd het gezaaide zaad doet ontkiemen en vrucht dragen voor Hem. Er is HOOP en een TOEKOMST. En daarom gaan we door met dit mooie werk, waar Hij ons toe heeft geroepen.

Leren omgaan met geld

Bijscholingsprogramma

door Bram van Houwelingen

*“Domnul (meneer) Bram! Kan ik even mijn salaris ontvangen?”
“Tuurlijk jongen. Doe je mooie eigen gemaakte plastic portemonneetje maar open”.*

En ja hoor, daar gaat een gekleurd fiche erin ter waarde van 1 punt. Zo jij bent present vandaag en een puntje rijker.

Het zijn de kinderen van het bijscholingsprogramma die net binnen gekomen zijn en nadat ze naar de wc zijn gegaan en de handen gewassen, komen ze in de keuken om hun salaris op te halen. Maar sinds wanneer krijgen de kinderen een salaris bij Laleaúa? Dit heeft alles te maken met de frequentie van de kinderen. Frequentie is heel erg belangrijk voor ons bijscholingsprogramma. Wie veel komt gaat ook veel leren. Wie weinig komt zal ook minder leren. Dat zien we terug in de testresultaten die we drie keer in het jaar afleggen. We willen dan ook de kinderen zoveel mogelijk aanmoedigen om veel te komen en ze daarvoor ook belonen. Vorig jaar deden we dat met stickers. Wanneer je de hele week aanwezig bent geweest krijgt je een sticker bij je naam geplakt en wanneer je genoeg stickers had kreeg je een cadeau. Na een aantal jaren dat gedaan te hebben is het tijd voor wat anders. Toen begin zomer een Nederlander op bezoek kwam en ons vertelde over een winkeltje wat zij gebruikten bij hun project werden wij al snel enthousiast. Het is niet alleen een nieuw systeem van belonen maar er zitten ook educatieve vaardigheden aan vast.

Dus zijn we begin dit schoolseizoen begonnen met een winkeltje waarin allerlei mooie cadeaus in de vitrinekast liggen. Deze cadeaus kunnen de kinderen kopen met de fiches die ze gespaard hebben. Die fiches krijgen ze door elke dag te komen en mogen ze deze in hun zelfgemaakte portemonneetje doen. Het ene cadeau is goedkoop en een andere cadeau wat duurder. Zo is er bijvoorbeeld een mooie mountainbike te koop, maar ook kleurboeken, poppen, voetballen en enz. Voor ieder zit er wat wils tussen. Alleen de vraag is heb ik genoeg fiches om mijn favoriete cadeau te kopen of ga ik het met iets goedkopers doen. De andere keuze is natuurlijk doorsparen. Zo leert een kind omgaan met keuzes maken. Ook leren ze omgaan met geld. Zo hebben we vier verschillende fiches die elk weer een eigen waarde heeft. Waardes van 1, 2, 5 en 10 punten. Zo leren de kinderen spelenderwijs het tellen van hun fiches en kunnen ze het aantal fiches inwisselen voor een fiche die een hogere waarde heeft. De kinderen vinden het fantastisch en wij genieten mee. Ook zien we gemiddeld dat de kinderen een goede en hoge frequentie halen en dat is ook wat we graag willen bereiken

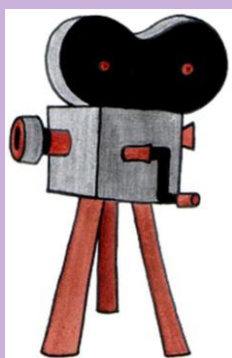
Documentaire

Door het team is een documentaire gemaakt over het werk in Tarnaveni. Deze staat op YouTube. Het is de moeite waard om deze eens te bekijken.

Hierbij de link:

https://www.youtube.com/watch?v=X_6OGM1KQeQ&list=UUhaEEDKq9pInXiBTWsxOm8Q

Er staan overigens nog meer filmpjes op YouTube over het werk in Tarnaveni.

7 jaar Laleaua in een notendop

door Jorine Steen

Zeven mooie jaren ben ik deel geweest van het team en het werk van Laleaua. Op zich laat dat al zien hoe fijn het was, want mijn eigen eerste plan was om maar voor 8 maanden te komen. Een béétje uit de hand gelopen 8 maanden en nog steeds is het moeilijk om 'Laleaua' achter me te laten. Wat maakte het zo bijzonder? In 7 steekwoorden wil ik daarin inzicht geven.

God. Allereerst was het God die mij en de andere teamleden in Tarnaveni gebracht heeft. Een groep totaal verschillende mensen, die gepassioneerd met elkaar samenwerken omdat ze weten dat het God is die hen samenbindt. Hem als het centrum van hun werk zien is hun verlangen; Hem aanbidden en Zijn leiding zoeken. Zijn Aanwezigheid bij Laleaua is merkbaar in de liefde die er is voor de Roma en elkaar als teamleden.

De Roma-kinderen. De kinderen maakten het werken bij Laleaua tot wat het is. Wat moet u zich bij hen voorstellen? Spontane, drukke kinderen die graag geknuffeld worden. Kinderen die 'schreeuwen om liefde'. Ik heb het altijd als een uitdaging gezien om juist die kinderen die anderen al opgeven op zo'n manier te benaderen dat ze hun goede eigenschappen gaan ontwikkelen.

Creativiteit. Bij Laleaua was ruimte voor creativiteit. Bij de feestdagen leerden we de kinderen toneelstukjes, liederen en een dans aan. Met veel plezier denk ik terug aan deze vieringen, waarin we de kinderen konden zien schitteren. Maar ook in het benaderen van het programma waren we creatief; uitproberen of iets werkt, zo niet dan met een ander idee aan de slag.

Huiselijk. Hoewel Laleaua onderwijs biedt, ademt het meer een 'huiselijke' sfeer dan dat van een schools systeem. Die sfeer maakt dat de kinderen er met zoveel plezier komen en is een manier die God gebruikt om hen uiteindelijk zich thuis te laten voelen bij Hem.

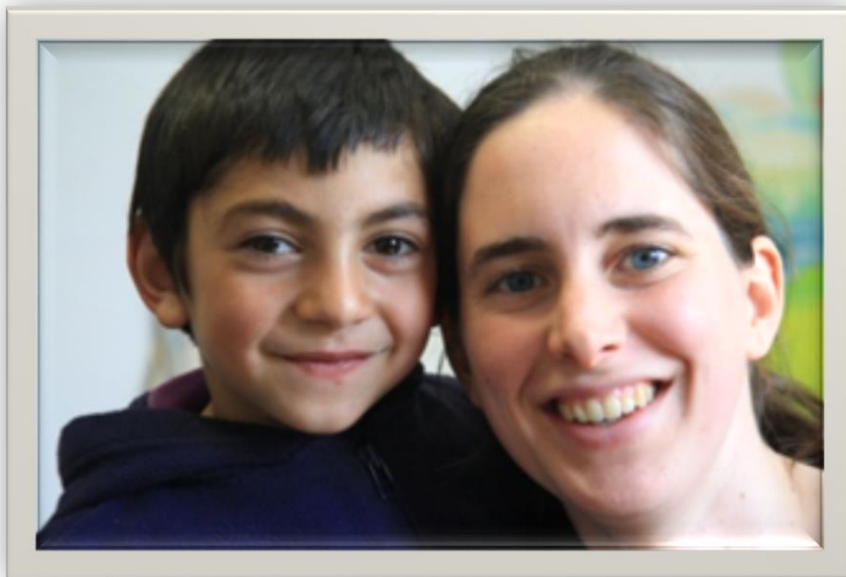
Onvoorspelbaar. De ene dag kwamen alle zes kinderen uit het groepje dat ik les gaf, de volgende dag maar één kind. Dit was niet altijd prettig werken. Toch voorkomt die onvoorspelbaarheid een sleur en ik heb ook genoten van de spontane acties en ontmoetingen waar ruimte voor was.

Gasten. Er zijn heel wat gasten over de vloer geweest bij Laleaua en dan voornamelijk Nederlanders. Groepen, familieleden van teamleden, mensen uit de achterban van Laleaua. Het was leuk om dat wat we meemaakten met 'onze kinderen' te kunnen delen met anderen.

Gekend. Dit steekwoord sluit aan bij het eerste steekwoord: God. Geliefd zijn en gekend zijn, dat is iets wat ik mocht geven aan de kinderen. Maar ik heb dit zelf ook mogen ontvangen: ik heb me gekend en geliefd gevoeld bij Laleaua.

Waarom nu dan toch Laleaua achter me laten? Ik geloof dat God me geroepen heeft om er te zijn voor vrouwen die in de prostitutie moeten werken. Een jaar geleden ben ik begonnen tijd hiervoor vrij te maken en ik merkte dat het de tijd was om verder op dit pad te gaan. Toch blijf ik in de buurt van Laleaua wonen en ben blij dat ik zo nog betrokken kan zijn en op bezoek kan komen.

Ik wens Laleaua nog veel **Roma-kinderen** toe in een **huiselijk, creatief** programma met enthousiaste **gasten** en ruimte voor **spontaniteit**, waar ze zich **gekend** en geliefd mogen weten door **God!**

Diaconale reis Vitamine G

Annemarie Biebericher

In de herfstvakantie was het zover, de eerste diaconale reis vanuit de Diependaalse kerk en Vitamine G, Hilversum. Het doel was een bezoek te brengen aan de school voor Roma-kinderen van Stichting Laleaia in Tarnaveni, Roemenië.

Al sinds de start van Vitamine G bestaat er een nauwe band met de stichting en ook in de Diependaalse kerk zijn er een aantal trouwe gevers.

Met z'n vijven vertrokken we vanaf Dortmund naar Targu Mures om een paar dagen te kijken op school, de kinderen en het team te ontmoeten en uiteraard was er ook tijd ingeruimd voor sightseeing!

Voor de kleuters hadden we kleurplaten meegenomen, die eerst voor een deel tevoorschijn moesten worden getoverd door te krassen met een muntje.

Bij de jongere basisschoolkinderen hebben we meegedaan met de Bijbellen. Een onverwachte verrassing was dat zij het lied 'Tienduizend redenen' in het Roemeens begonnen te zingen. Wij konden dat lied in het Nederlands meezingen, een bijzondere ervaring!

Met de oudere basisschoolkinderen hebben we iets actiefs gedaan; de jongens leerden knopen, om daarmee palen aan elkaar vast te maken en de meiden gingen een appeltaart bakken. Ze genoten zichtbaar! Confronterend was de reactie van de meiden toen een van ons de appelschillen wilde weggooiden. Die wilden zij opeten! Iets waar wij normaal gesproken niet over nadenken. In de oven

bleek er iets onverwachts te gebeuren, in plaats van een goudbruine taart ontstond een schuimend geheel. Oorzaak: we bleken poedersuiker te hebben gekocht en geen bloem (dat heb je als je de taal niet spreekt....)! Wat een hilariteit! Gelukkig bleek de mislukte taart met ijs een heerlijke lekkernij te worden! En de kinderen smulden ervan!

Bij het thuisbrengen van de kinderen was de schok groot te zien waar zij wonen. In krotten, vuilnis en viezigheid; het is haast niet te geloven. De uitzichtloosheid, de complexiteit van de problemen en hoe diepgeworteld die zijn, maakten ons stil.

Op school is er veel aandacht en liefde voor de kinderen en vooral veel gezelligheid. Het

uiteindelijke doel is de kinderen te leren over Jezus, dat ook zij waardevol zijn en dat Hij van hen houdt. Alleen dat zal hun leven daadwerkelijk kunnen veranderen. Het was een bijzondere reis. **En voor herhaling vatbaar!**

Vertrek Jorine

Door Henk Zijl

Jorine, ik herinner me het nog als de dag van gisteren. Een mailtje van een zekere Jorine Steen, die vroeg of zij als vrijwilligster kon komen werken bij Laleaua. Voor in eerste instantie 8 maanden. Via Bram, die zij kende van een missie naar Brazilië, had zij gehoord over wat wij doen in Tarnaveni. En zij had daar wel oren naar.

Jorine was de tweede persoon, na Bram, die haar opgang maakte naar Laleaua. Ik besepte, na een gesprek met Bram, dat zij als ortho-pedagoge een welkome aanvulling zou kunnen zijn op ons team en voor ons programma, maar reageerde nogal resoluut door haar te zeggen dat als zij niet bereid was zich voor twee jaar te binden aan ons, het misschien beter zou zijn er helemaal niet aan te beginnen. Want ja, voordat iemand de taal een beetje verstaat en spreekt gaat er gauw een jaar voorbij en pas daarna kun je echt de vruchten van zo iemand gaan plukken. Dit werd Jorine een beetje te heet onder de voeten, omdat zij op haar beurt ook niet precies wist wat haar te wachten stond. Mij kende ze ook niet! Ze mailde mij dat ze serieus zou overwegen langer dan 8 maanden te blijven, maar dat ze op dit moment dat niet kon toezeggen. Op mijn beurt schreef ik haar dat ze wel mocht komen, omdat ik ervan overtuigd was dat zij langer zou blijven. Zeven jaar heeft Jorine haar stempel gedrukt op ons programma en wel op een onvergetelijke manier. Onder haar bezielende leiding kwam onze taalmethode „Aventura Literelor” tot stand. Een leesmethode, die nu door bijna 10 organisaties in Roemenië wordt gebruikt om roma-kinderen met een taalachterstand de Roemeense taal te leren lezen en begrijpen.

Jorine was, en is, altijd een opgewekte persoonlijkheid. Eenmaal iets in haar hoofd, is er niets wat haar daarvan af kan houden. Haar periode bij ons ging niet alleen maar over rozen. Zoals een ieder die huis en haard achterlaat, kwam ook zij zichzelf tegen door geconfronteerd te worden met de ziekte van Lyme. Een lange periode van niet kunnen doen, waarvoor je denkt geroepen te zijn. Veel vragen, veel geduld, maar ook van zeer dichtbij de Here mogen ervaren.

Rust vinden in de weg die Hij met een ieder van ons gaat. Ja, ze kwam er sterker en volwassener uit. Nog meer vertrouwend op de Heer. Ze mocht dit alles delen met ons en met de kinderen. Kinderen waren gek met haar. Jorine kon geen enkel onrecht tegen de kinderen verdragen. Dit gevoel van het niet willen accepteren van onrecht tezamen met een diepe overtuiging dat God haar op een andere plek riep heeft Jorine doen besluiten een [andere koers te gaan varen](#).

Met hernieuwde energie benadert zij nu vrouwen die, veelal tegen wil en dank, zich overgeven aan de prostitutie, om hen kennis te laten maken met Jezus. Kennis te laten maken met een Vader die er als een Vader voor hen wil zijn. Die hun hoop en een toekomst wil geven en deze middels Zijn Zoon garandeert.

Dit aspect van haar missie en de onze blijft hetzelfde; Er is Iemand die van je houdt. Wat voor puinhoop je er ook van gemaakt hebt of waar je in bent beland. Jezus heeft Zijn leven voor ons gegeven, zodat wij mogen leven! En als we in Hem geloven, als we ons aan Hem toevertrouwen, wordt God onze Vader. Hij belooft voor ons te zorgen als Zijn kinderen. Nou, met zo'n boodschap kun je aankomen!

We wensen Jorine Gods liefdevolle nabijheid toe. Laat dat haar de moed geven om elke vrouw die in deze duisternis werkt te benaderen, zodat het Licht mag schijnen. We bedanken Jorine voor alles wat zij voor ons als team, maar bovenal voor onze kinderen betekend heeft. Nee, dit is geen afscheidsbrief, want wij weten dat onze wegen elkaar nog regelmatig zullen kruisen. We danken God dat Hij altijd weer mensen bereid maakt om zich in te zetten voor de kansarmen, de verlorenen, de verschopten.

---- Jorine, wees gezegend!! ----

Roemenië reis

door Bert Memelink (voorzitter)

Eind oktober 2016 vroeg Henk om contact, even bijpraten over de toekomst en zijn visie. En op 19 November zat ik opeens in het vliegtuig naar Roemenië om met Henk te praten en om met eigen ogen te zien hoe het daar is. Hoe kwam dit nu: Henk heeft in Mussel bij de Christelijk gereformeerde kerk dit najaar een presentatie gehouden voor een groep jongeren. En men vroeg Henk waar nu behoefte aan was. Na lang nadenken heeft hij verteld dat het een wens van hem en het team was om een ruimte te hebben waar men samen met de ouders en kinderen iets konden vieren en dat gelijktijdig ook een soort kantine kon zijn. Henk had dit niet gedeeld met "Laleaaua" en de wens voor zo'n ruimte was nog nooit geopperd. In het telefoongesprek met Henk kwam het dus ter sprake en hierop doorgebouwd kwam ik in contact met René en Arnout van het CGK in Mussel. Deze vroegen of ik meeding naar Roemenië en zodoende belandde ik in Roemenië.

Op zaterdag landden we op het vliegveld en werden we door Henk opgehaald en hartelijk ontvangen door het team. We konden logeren bij Marleen, vrijwilligster bij Laleaaua en kinderziekenhuis Tarnaveni, heel erg bedankt daarvoor.

Ook was er ruimte om de omgeving te bekijken wat we zondagmorgen gedaan hebben. Wat is Roemenië mooi, we hadden prachtig helder weer, zodat we de bergen in de verte konden zien. Zondag middag zijn we met Henk naar de kerk geweest, toch weer anders dan bij ons maar heel intens. Zo proefden we de gemeenschap van Christus op een heel andere wijze.

Ik heb mijn ogen uitgekeken en op maandag zoveel mogelijk klassen ('s morgens de kleuterschool en 's middags naschoolse bijlessen) op film vastgelegd. Hiervan hoop ik een promotie film te maken zodat goed te zien wat het werk van Laleaaua inhoudt en wat het doet met de kinderen. De bijbel les heb ik in zijn geheel gefilmd, misschien kan dat ondertiteld worden, want van het Roemeens kan ik niets maken. De liedjes zijn wel te volgen omdat je de melodietjes kent, zoals "He got the whole world in his hands"

De mensen van Mussel hebben zich gestort op hun missie om de mogelijk en onmogelijkheden te bekijken om daar prefab units te plaatsen met een groep enthousiaste jeugd in augustus 2017. Verder heb ik mijn tijd nuttig doorgebracht met Henk om de toekomst daar in Roemenië te bespreken. Henk is heel begaan met de mensen daar en wil graag dat ze uit hun sombere situatie komen en wil middels een "buurthuis" gerund, geheel door vrijwilligers, mensen een plek bieden voor een kopje koffie, een goed gesprek een spelletje en wat dies meer zij. Plannen genoeg dus.

Groepen bezoeken Tarnaveni

Zoals ieder jaar zijn er ook weer een aantal groepen op bezoek geweest in Tarnaveni. De groepen organiseren voor de kinderen vooral leuke activiteiten en helpen het 'vaste' team waar het maar kan. Te noemen zijn sport-/ spelletjes middagen, schoolreis, kamp. In het voorjaar is er een groep (meest jongeren) vanuit Stadskanaal geweest. In juni de groep van de GSR Rotterdam en in augustus de groep uit Veenendaal. U kunt er alles over lezen op Facebook <https://nl-nl.facebook.com/stichtinglaleaaua>

Toekomst

Door Henk Zijl

Wat de toekomst bringe moge, mij geleid des Heren hand..... Wat de toekomst brengt weten wij veelal niet. Maar een ding weten wij wel; De Heere gaat met ons!

Terugkijkend op de 15 jaar dat wij hier mogen werken, kunnen we maar een ding concluderen: God is goed! Hij is trouw! Het is geweldig om te zien hoe Hij altijd weer mensen bereid maakt om ons te helpen in onze missie: kansarme mensen te vertellen dat er een God is die een hoopvolle toekomst voor hen heeft! Iedereen die daar, op wat manier dan ook, aan bijgedragen heeft, willen wij hartelijk danken! Dat de Heere jullie mag zegenen.

Dit schooljaar zijn wij op een meer intensieve manier begonnen de ouders bij ons werk betrokken te krijgen. We hebben dat al eens eerder geprobeerd, maar toen was er weinig respons. Vrijdag 's morgens worden enkele ouders bij ons uitgenodigd en wij leggen uit en laten hun zien wat hun kinderen bij ons doen en leren. Hieruit ontstaan soms hele mooie gesprekken over hun leven en de dingen die hen bezighouden. We mogen nu al concluderen dat ouders meer betrokken zijn dan voorheen, althans gezien het aantal ouders dat de uitnodiging beantwoordt heeft.

Voor 2017 liggen er nieuwe plannen voor de constructie van een kantine/ multifunctioneel gebouw. Er zijn al wat vorderingen in die richting. Het gebouw zal dienen als uitbreiding van de kleuterschool. Met dat gebouw hopen wij de relaties met de ouders meer aan te sterken en te onderhouden. Wat zou het mooi zijn als wij samen met de ouders Kerst en Pasen kunnen vieren. Als wij samen met hen het schooljaar kunnen openen en sluiten.

Maar zo'n ruimte biedt veel meer mogelijkheden. Ook de oudere kinderen krijgen dan een grotere ruimte om daar hun tijd door te brengen. We hopen en bidden, bidt u mee? Dat dit plan verder gestalte mag krijgen.

Financiën

De stichting Laleaua heeft geen vaste inkomsten en is volledig afhankelijk van uw giften, sponsors, en collectes.

Help ons door in uw kennissenkring donateurs te werven. Laat ze deze nieuwsbrief lezen of maak ze attent op de website of Like ons op Facebook.

Steun het werk in Roemenië en wordt donateur!

Ja, ik word donateur !

Ik wil het werk van de Stichting Laleaua steunen en daarom meld ik mij aan als donateur:

Naam:.....

Adres:.....

Postcode/Woonplaats:.....

- Ik betaal €per maand / kwartaal / jaar * via automatische overschrijving op rekeningnummer **NL39 RABO 0380 7057 29** t.n.v. Stichting Laleaua te Stadskanaal.
- Ik machtig hiermee Stichting Laleaua om automatisch € per maand / kwartaal / jaar * van mijn bankrekening af te schrijven

* doorhalen wat niet van toepassing is

Datum:

Handtekening:

U stuurt de ingevulde antwoordkaart naar:
Penningmeester Laleaua

B. van der Horst-
Gringhuis
Bakboord 4
9501 JX Stadskanaal

Fotohoek

Als ze moeten wachten tot de lessen beginnen

Het **Team Lalea**;

Domnica, Adriana, Eva, Dorel, Marin, Bram, Marleen, Istvan, Dorina, Gigi, Eva en Henk,
wensst jullie:

**Een heel gezegend Nieuwjaar en hele fijne
Kerstdagen!**

En wij hopen dat wij ook in 2017 op jullie mogen rekenen, zodat wij de liefde van God,
die Hij ons bewijst en ons eerst bewezen heeft, verder gestalte mogen geven in het
werk, waar Hij ons toe geroepen heeft. Hem zij de glorie!